

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu

דרשו ד' ועוזו

קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שלישי כ"ז תמוז תשע"ט | דף היומי בבלי: תמורה יא.
דף היומי בהלכה: מאמצע סעיף א' "והואיל ואין בימים" עד תחילת סימן ת"ה.
מוסר: שמירת הלשון 'ושמעתי בשם' עד 'ועל טענה'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: חובת הלבבות שער הבחינה פ"ד 'והשביעית' עד פ"ה 'ואחר כן ישיב אל ליבו'

הנפח של ראדין צעק: "מי שיעז להתקרב יקבל את הפטיש הזה בראש" | במקום
קוויטל הוא השאיר שם בטעות את רשימת החובות שלו... | 1689

הרגעים המיוחדים במשפחת 'דרשו'

"הכל אצלנו זה זיכוי הרבים. זה טבוע בדנ"א של 'דרשו'"

הרב משה הרמן, עורך עלוני 'לקראת שבת' ומנהל מחלקת המדיה ב'דרשו', מספר על חמשת הסיבות
שבגללן הוא נהנה לעבוד ב'דרשו' | פרויקט מיוחד על רגעים מיוחדים במשפחת 'דרשו'

שאני זוכה לעשות ב'דרשו', אומר הרב הרמן.
"קח לדוגמה את הניוזלטר היומי 'הפותר בכל יום'. זה פרויקט
דינאמי ואינטראקטיבי שמתחדש מדי יום בתכני איכות ראשוניים
במעלה, שמדברים לכל יהודי, תלמידי חכמים מופלגים לצד בעלי
בתים מן השורה ואפילו בעלי תשובה אשר חדשים מקרוב באו.
כולם מוצאים בניוזלטר הזה את הפינה שלהם, את החיזוק היומי,
אם בדברי תורה מעניינים על הפרשה, אם בסיפורים יומיומיים
על גדולי ישראל, אם בסיפורים של השגחה פרטית, בתקצירי
הלכות שמגיעים מידי יום בצורה כל כך נקיה ומתמצנת.
"אנחנו מקבלים תגובות באופן שוטף. עשרות תגובות בשבוע,
ואנחנו רואים איך שזה מתקבל בהתלהבות על ידי הציבור. אנשים
מודים באוזני בפה מלא שהם לא יכולים לפתוח את היום בלי
להיכנס קודם למייל ולראות את 'הפותר' היומי.
"לפעמים אני זוכה לראות את ההשפעה של זה על אנשים.
קודם כל עלי בעצמי, זה משפיע עלי מאוד, אי אפשר להשפיע
החוצה בלי לקבל גם פנימה. אבל גם על אנשים אחרים. כך

קרוב לעשר שנים חלפו מאז התחיל הרב משה הרמן לעבוד
ב'דרשו', בתחילה כחלק מצוות, ובהמשך בתפקידים בכירים
יותר. כיום הוא מנהל ביד רמה את מחלקת המדיה של הארגון,
עורך את העלון השבועי הפופולארי 'לקראת שבת' המופץ ברחבי
הארץ ברבבות עותקים מדי שבוע, וכן מפיק ועורך את הניוזלטר
היומי 'הפותר בכל יום', שמגיע למאות אלפי כתובות דואר
אלקטרוניות בכל רחבי העולם, ומביא עמו חיזוק יומי והלכות
יומיות לכל המעוניין בכך.

הרב הרמן מנה בפנינו את חמשת הסיבות שבגללן הוא כל
כך נהנה לעבוד ב'דרשו', תוך שהוא מדגיש שיש לכך הרבה יותר
מחמש סיבות, אך מפאת קוצר היריעה הוא נאלץ להצטמצם
לחמשת הסיבות המרכזיות.

1. זיכוי הרבים שאין שני לו

"תראה לי עוד עבודה או תפקיד אחר שיכולתי לעסוק בו,
ולהביא באמצעותו לזיכוי הרבים אדיר ומדהים כל כך כמו זה

הכוללת מבחנים חודשיים ותקופתיים, אם במסגרת החדרת הלימוד המשנה ברורה באופן יומיומי לכלל ישראל, ואם זה במהפכות אחרות גדולות ונפלאות שחולל הארגון.

"אני מדבר על משהו שנמצא יותר על פני השטח. מהפכה מאוד פשוטה, של אספקת תוכן איכותי מעניין ומרתק בצורה הכי נקיה והכי טהורה שרק אפשר. אנשים גילו שכשפותחים את המחשב לא חייבים לקרוא ולשמוע דברי לשון הרע כדי להעסיק את עצמם. יש את 'דרשו' שהתכנים שלו מופיעים בפלטפורמות שונות, ויש לנו כיום למעלה מ-100 אלף כניסות בחודש, כשהמספרים הולכים ומטפסים בהתמדה ב"ה. הציבור נהנה מתוכן קריאה מרתק, עשיר, מגוון, שמדבר לכל אחד, בלי שמץ של לשון הרע, פוליטיקה או שקר וחנופה. הכל מלא וגדוש בתכנים איכותיים מאוד ומעניינים לא פחות. הצלחנו לייצר כאן 'סטארט אפ' של הנגשת תכנים תורניים בצורה חווייתית ואיכותית, שקשה למצוא במקומות אחרים".

4. היחס המכבד לכל פונה, מנער ועד זקן

"יצא לי להסתובב בלא מעט ארגונים, חברות הייטק ומקומות עסקיים אחרים, ואני יכול לומר במלוא הביטחון שבשום מקום אין יחס חיובי ומכבד יותר לקהל הלקוחות, מהיחס שמקבלים נבחני 'דרשו'.

"אני מדבר על משהו עמוק מאוד ונרחב מאוד. זה נכון לבכירי המנהלים כאן, וגם לאחרון הפקידים. כולם מעניקים לכל פונה יחס מכבד מאוד, גם אם זה ילד בן 12 שלא מרוצה מסגנון המבחן האחרון ב'דף היומי'. אף אחד לא יגיד לו 'אתה ילד קטן, כשתגדל תבין'. מתייחסים אליו בכבוד, שומעים אותו, משתדלים לרצות אותו ודואגים לשמר אותו בתוך הארגון, שלא ייפול ויפסיק חלילה ללמוד 'דף היומי' או 'משנה ברורה', בגלל שהיה לו קצת קשה במבחן.

"ה'לקוחות' שלנו, שהם בעצם הנבחנים, הם הנכס הכי יקר והכי חשוב שיש ל'דרשו', וכל ההתנהלות כאן יוצאת מתוך נקודת ההנחה הבסיסית הזאת. אם אנשים רק היו יודעים כמה מחשבה והשקעה קיימת כאן בכל פרט ופרט, רק כדי שהם יקבלו שירות בצורה הטובה והמכבדת ביותר... הם היו מסתכלים על כל הארגון הזה אחרת. יש לנו שליחות, לגרום לאנשים להוסיף ולהרבות בלימוד התורה, ולכן אנחנו נעשה הכל כדי שהם יקבלו כאן את כל הכבוד ואת השירות הטוב ביותר שרק אפשר להעניק להם".

5. לעבוד עם הטובים ביותר...

"הנקודה הזאת היא אולי המשך של קודמתה, כי כשאתה רוצה להעניק את השירות הטוב ביותר, אתה שוכר לשם כך את שירותיהם של נותני השירות הטובים ביותר.

"ב'דרשו' יש מקבץ נדיר של אנשי מקצוע מיוחדים במינם, גם באורחותיהם וגם בצורת הדיבור וההתנהגות שלהם במישור של 'בין אדם לחברו'.

"אני מדבר על מנהלי החשבונות, על כתבי התוכן, על מנהלי

למשל יש לי מכר, שאני הכרתי אותו כאחד שלא משקיע הרבה בתפילה. היו לו מעלות רבות אחרות, אבל זו לא היתה אחת מהן. פתאום אני רואה אותו מקפיד להתפלל רק מתוך הסידור, מחזיק ברכון בכיס דרך קבע כדי לברך ברכת המזון מתוך הכתב. שאלתי אותו מה יום מיומייים, והוא סיפר לי בגילוי לב שמאמר שהבאנו ב'הפותר' על הנושא הזה של להתפלל ולברך מתוך הכתב תפס אותו חזק מאוד, ומאז הוא מקפיד על זה בכל הכח...

"זאת עבודה שמעבר לחשיבות האדירה שלה מהצד הרוחני, היא גם מסוג העבודות שמעניקות לך סיפוקים מיידים בצד הגשמי. מחמאות בלי סוף שמגיעות כל הזמן ונערמות על השולחן שלך. זה כיף לקום בבוקר, להתפלל ולמהר לעבודה, כשאתה יודע שאנשים צמאים לקבל את הניזולטר שלהם גם מחר, ושאתה צריך להשקיע ולתת את המיטב שבמיטב מעצמך, כדי שהתוכן שהם יקבלו יהיה האיכותי והיעיל ביותר, באופן שגם ימשוך את הלב וישאיר להם 'טעם של עוד', וגם יעשה רושם רוחני בנפשם, ויממש את המטרה המרכזית שלשמה הוא נועד, להביא חיזוק והתחזקות לעם ישראל".

2. מוקד השיעורים של 'דרשו'

"אחת המעלות הגדולות שאני רואה ב'דרשו', זה היכולת של הארגון למנף רעיונות שבאים מלמטה. כמובן שרוב הפרויקטים באים מלמעלה, מההנהלה הבכירה, אבל קח למשל את מוקד השיעורים של 'דרשו'. זה היה רעיון שאני הבאתי לארגון עוד בתחילת דרכי כאן ב'דרשו'. המנכ"ל נתן לי אור ירוק, ואני התחלתי עם מוקד שיעורים שנפתח בקול ענות חלושה, עם שיעורים בודדים וכמעט ללא השקעה. לאט לאט זה הלך והתפתח והיום יש לנו שפע של שיעורים ותכנים.

"כיום יש במוקד שיעורי דף היומי על ש"ס בבלי בעברית ובאידיש, שיעורי דף היומי בהלכה בעברית ובאידיש, שיעורי 'משנה יומית', מאמרים על פרשת השבוע, סיפורי צדיקים, מקבץ גדול של שירי 'דרשו'. אני מכיר אנשים שמעולם לא סיימו את ששת סדרי משנה מכריכה לכריכה, וכיום הם נמצאים כבר לקראת תחילת סדר קדשים, והכל דרך הקו. זה משהו שמעטים הארגונים שיכולים לבצע אותו לאורך שנים, ולעמוד בו כשכל הזמן מוסיפים עליו עוד ועוד תכנים איכותיים והכל להגדיל תורה ולהאדירה ולהרבות בזיכוי הרבים.

3. מהפכת התוכן בעולם החרדי

"הנקודה הראשונה שהזכרתי בראיון הזה, שב'דרשו' אפשר ליכות בזיכוי הרבים שאין שני לו בשום מקום אחר, מלווה אותי בעצם בכל הנקודות האחרות. בסופו של דבר הכל אצלנו זה זיכוי הרבים. זה טבוע בדנ"א של 'דרשו', ואין שום דבר אחר שמעניין אותנו כעובדי הארגון מעבר לכך.

"אבל עכשיו אני רוצה להתמקד לרגע במהפכת התוכן שהבאנו לעולם. מדברים הרבה על המהפכות שחולל 'דרשו', אם זה בעצם הרעיון של לימוד דף היומי וחזרה עליו שוב ושוב

ספרים רבים, מערך המכירה והשיווק שלהם, הפעילות האדירה של ארגון 'אחינו' שהוא זרוע הקירוב של 'דרשו', וכל אלו עובדים 'כמו שעון'. כל אחד יודע את תפקידו ומבצע אותו נאמנה על הצד הטוב ביותר. זה קורה רק בזכות החומר האנושי הכל כך מיוחד שמבצע את כל העבודה, ובעיקר חדור בתחושת שליחות וברצון להוסיף עוד ועוד בזיכוי הרבים. אנחנו מתייחסים ל'דרשו' לא כעוד עבודה בחיים, מבחינתנו העבודה הזאת היא החיים עצמם.

האגפים, האחראים על התחומים השונים, כותבי המבחנים והבודקים, כולם, אבל כולם ללא יוצא מן הכלל הם הטובים ביותר בתחומם. אנשים רואים את ההפקות הגדולות של 'דרשו' רק בסיומים הגדולים ומופתעים מהיכולת להפיק אירועים ענקיים כאלו בצורה כל כך מקצועית ואיכותית, אבל בפועל זה מה שקורה כאן כל השנה. מדובר במערך ענק של הפצת מבחנים, חלוקת מלגות, איסוף נתונים והזנתם למחשבים, הוצאה לאור של

הסיפור היומי

במקום להניח על הציון את הקוויטל שחברו שלח אתו, הוא השאיר שם בטעות את רשימת החובות שלו לגמ"חים...

טעות טעות, אבל בתוך זמן קצר הוא נוכח שהרשימה 'טופלה' על הצד הטוב ביותר | מעשה שאירע על ציונו של הרה"ק משטפנשט ז"ע בנחלת יצחק

מקופל (קוויטל) - ואני מקווה ומאמין שבזכות האמונה בצדיק הקדוש הזה אשר אבותי התהלכו לאורו כל ימיהם, האמונה הזאת תעמוד לי ואוושע אף אנוכי מהצרה הזאת.

ר' יצחק לא הסס לרגע, וברצון קבל ממנו את הקוויטל והטמינו בתוך כיס חליפתו על מנת להניחו על קבר הצדיק, כשהוא נפרד ממנו באיחול לישועה קרובה.

היה זה יום גשום וערפילי במיוחד, אבל גם מזג האוויר הסוער לא מנע מר' יצחק לקיים מנהגו מימים ימימה. הוא התעטף במעילו המסורבל, הלך לתחנה המרכזית, שם עלה על קו 405 בדרכו לתל אביב לפקוד את ציון הרבי הק' ה'אביר יעקב', לשם הגיע כעבור כשעה ומחצה.

עם סיום תפילתו מעומק ליבו ליד הציון הק', בו שפך ליבו על מועקותיו הוא, אף הוסיף תפילה קצרה על צרת חבריו זעליג, ואז עזב את חלקת הציון הק' ונפנה לקיים את בקשתו של זעליג. הוא ניגש אל החלקה הסמוכה, שם טמון הרבי הק' משטפנשט, ותוך כדי הליכתו תחת מטר סוחף הוא מכניס את פסת ידו לכיס חליפתו ומעילו כדי לחפש את ה'קוויטל' שמסר לו זעליג. לאחר חיפוש קצר במעמקי כיסו הוא שולף את הקוויטל, ניגש אל הציון הק' של הרבי משטפנשט ומניח את הקוויטל בתוספת מספר פרקי תהילים ותפילה מעמקי הלב עבור חברו זעליג בן רחל שיושע מצרתו.

עם הגיעו לביתו בשעות הערב מבחין ר' יצחק בדף מקופל כלשהו המבצבץ מכיסו הפנימי, וכשהוא מוציאו ופותחו, חושכות עיניו, כאשר לתדהמתו הוא רואה כי מחזיק בידו את הקוויטל של זעליג. הוא מנסה לשחזר, מה קרה כאן? איך יתכן? הלא הוא הניח את הקוויטל על הציון? ואז הוא נזכר שבכיסו הפנימי השני שוכן לו בדרך קבע דף, ובו פירוט מלא של כל חובותיו לגמ"חים והלוואות

ר' יצחק, יהודי חסידי ירושלמי, זכה בשעתו לחלות את פני הצדיק הרה"ק ה'אביר יעקב' מסאדיגורה ולהתברך מפי קדשו, ומאז שזכה לבוא בהיכלו התקשר אליו בלב ונפש והמשיך לפקוד את שעריו בכל הזדמנות להתברך מפיו.

הרה"ק מסאדיגורה נסתלק לגנזי מרומים בה' בטבת תשכ"א, ומאז מקפיד החסיד דנן ביום זה - ה' בטבת - לנסוע תל אביבה כדי להשתטח על ציונו הק' בבית העלמין נחלת יצחק. אמנם לפעמים בעת הצורך הוא מוסיף ועולה לציון הק' גם בהזדמנויות אחרות, כמו בעת שהוא מתכוון לעריכת שמחה בבית או בפרוס הימים הנוראים, כך נוהג הוא מזה עשרות שנים.

היה זה באחת השנים ביום ה' בטבת, כשר' יצחק מסיים את תפילת שחרית בביהכ"ס השכונתי, ניגש אליו זעליג ידידו הקרוב, ובשפה רפה החל לשפוך את ליבו כשהוא מספר על צרה צרורה שפוקדת את ביתו, כשברקע אין נראה פתרון ומוצא. ר' יצחק שהיה תמיד רחמן ורגיש, הביע את רגשי השתתפותו הכנים בצרתו של זעליג חברו ושאלו: במה אוכל לעזור לך? נענה זעליג ואמר לו: הרי שומע הנך כי אין כרגע שום עצה, אך 'טובה' קטנה כן אוכל לבקשך ואודה לך מאוד אם תקיים את בקשתי.

וכך המשיך ושח בפניו: דע לך, כי למרות שבמראה החיצוני אינני נראה משתייך לעדת חסידים כלשהי, אולם אגלה לך בזה כי נמנה אני על משפחה שמוצאה מרומניה, והורי וזקני היו מקושרים לאדמו"ר הק' רבי אברהם מתתיהו משטפנשט הטמון בבית העלמין בנחלת יצחק בתל אביב. והנה יודע אני על מנהגך ביום זה של היארציט של הרבי מסאדיגורה לעלות להתפלל על ציונו בנחלת יצחק, אבקש אפוא שתואיל בטובך לגשת לציונו של הצדיק משטפנשט להזכירני שם לטובה ולישועה ולהניח עבורי את ה'קוויטל' הזה שכתבתי - ותוך כדי דיבורו הוא מושיט לו דף

הדחוק. בין השאר, זוגתו שמזה שנים מחפשת עבודה, נקראה למלא תפקיד בכיר במוסד חינוכי ממנו פוטרה לפני מספר שנים, ובכך עבר מצב כלכלת ביתו שינוי לטובה, ותוך תקופה קצרה הצליח בסייעתא דשמיא להחליף מחובותיו המעיקים.

ר' יצחק זוקף את הישועה ל"טעותו" בה הניח את רשימת חובותיו על ציון הצדיק משטפנשט במקום את הקוויטל שיועד לו. כמובן, מאז לא פסק ר' יצחק מלפקוד את ציון הצדיק משטפנשט כל אימת שהוא מגיע לבית העלמין בנחלת יצחק, והוא ממשיך לראות ישועות גדולת על כל צעד ושעל ובכל הענינים.

(גיליון 'באר בשדה' - שטפנשט)

שלקח מידידיו וקרובים שונים בעת שעמד לפני נישואו בתו שנחוגה לא מכבר, כאשר בשולי הדף מופיע הסכום האסטרונומי אותו הוא חייב לכסות בעתיד הקרוב. 'כנראה שבטעות הנחתי על הציון של הרבי משטפנשט את רשימת חובותי במקום את הקוויטל של זעליג'... הוא מצטער על התקלה אך מתנחם בכך שלפחות הוא הזכיר את צרת חברו בעל-פה, ומקווה כי הצדיק יפעל לישועתו גם ללא שהקוויטל יונח על הציון דווקא.

מספר ר' יצחק; והנה לא חלפו ימים רבים, ובעוד שמדידיו ר' זעליג שמע כי אמנם ישועתו לא בוששה לבוא, הרי שאצלו הוא שם לב ורואה כי נפתח לפניו "חלון של הזדמנויות", כאשר החלו להתגלגל אליו מספר הצעות שהקלו רבות את מצב פרנסתו

פרשת השבוע

הרי השכנים היו מוכנים לשלם לאותו צדיק הון תועפות על מנת שייכנס לחצרם ויקדש שם את האוויר והאווירה! ולמרות הכל העדיף ה'קהילות יעקב' לשמור על פרטי ההלכה בדקדקנות רבה ולא לקצר את דרכו

הסטייפלער לא נכנס לחצר • קופסת הגפרורים נשמרה בארון • מדוע לא ניכנס החפץ חיים לביתו • לקט מיוחד על הליכותיהם של צדיקי הדור

טובה הימנה, עד כמה יש להיזהר ולהקפיד על איסור גזל, גם אם לכאורה על פי כל הכללים יש לנו על מה לסמוך, ולמרות שלא צריך לחפש את ההיתר בנרות. כי מי שמחפש לעשות רצון ה' בשלמות, ימשיך לתור ולחפש אחר כל הצדדים וצדדי הצדדים, יתאמץ ללבן ולברר את ההלכה עד תומה ולסלק מעליו את כל התביעות.

מדוע לא ניכנס החפץ חיים לביתו

זה המקום לספר על החפץ חיים שכאשר חזר פעם מן הישיבה לביתו, הבחין שבני הבית בנו עבורו מדרגה כדי שיוכל להיכנס יותר בקלות. המדרגה הזאת גלשה בכמה סנטימטרים אל הרחוב. "לא אכנס לביתי עד שישתתו את המדרגה באופן שלא יהיה בה כל חשש גזל", אמר. אותו צדיק, עמוד ההלכה של עם ישראל בדורות האחרונים, סירב בהחלטיות ליהנות מחשש גזל, למרות שהגזל היה מ... הפולנים.

באמצע הרחוב

גם על הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד מסופר, שכאשר היה הולך בסמטאותיה העקלקלות של העיר העתיקה בירושלים, הקפיד לצעוד רק באמצע הרחוב ולא בצדדים. את הסיבה לכך הסביר הוא עצמו, וז"ל.

"חוששני מגזל ראייה", אמר רבי יוסף חיים. "הרי משני צדדי הכביש יש בתים וחצרות, ואם אלך קרוב מדי לשפת הכביש, אני

"אלה מסעי בני ישראל" (במדבר ל"ג, א')

ופירש בעל הטורים שכל הליכה והליכה היתה על פי ה'

כאשר עומדים בימי הדין ומתוודים על החטאים, על העוונות ועל הפשעים שחטאנו עווינו ופשענו, יש רבים הסבורים שהחטא 'גזלנו' אינו שייך להם. היעלה על הדעת למנות אותם עם פושעי ישראל, עם גנבים וגזלנים?! יבוא הסיפור דלהלן על מרן הגרי"י קנייבסקי זצ"ל ויוכיח שלכל אדם מישראל יש עדיין מה להתוודות גם בנושא זה.

הזדמן לי פעם לראות את הסטייפלער צועד ברחוב רבי עקיבא בדרכו לביתו. והנה, כאשר היה צריך לחצות את דרכו ולהגיע לרחוב אחר, לא ניכנס דרך חצרות הבתים, למרות שהיה בכך משום קיצור-דרך, אלא האריך את פסיעותיו בצורה ניפרזת והמשיך ללכת בכביש הראשי, כדי לא להיכנס לחצר חברו שלא ברשות. אחד הדיירים ניגש אל מרן זצ"ל וביקש ממנו שיעבור דרך חצר הבית שבו התגורר, אבל הסטייפלער השיב שההסכמה שלו אינה מועילה כיוון שבמקרה זה הוא זקוק להסכמתם של כל השכנים, ועד שלא תינתן לו הסכמה זו, לא יוכל לעבור בחצר. נתבונן נא: הרי השכנים היו מוכנים לשלם לאותו צדיק הון תופעות על מנת שייכנס לחצרם ויקדש שם את האוויר והאווירה! ולמרות הכל העדיף ה'קהילות יעקב' לשמור על פרטי ההלכה בדקדקנות רבה ולא לקצר את דרכו. .. הנה לנו ראייה שאין

עלול להיכשל בעוון גזל".

קופסת הגפרורים נשמרה בארון

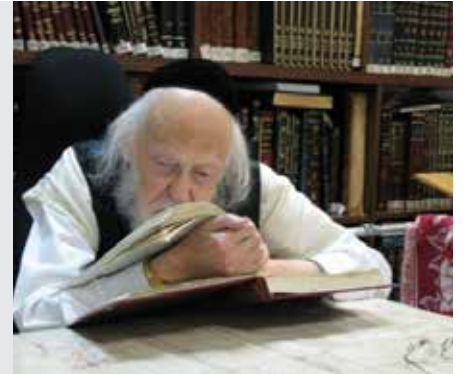
ונחזור שוב אל הסטייפלער. גם מתוך המעשה הנוסף שסיפר הרב על רבן של כל בני הגולה, ניתן ללמוד כמה גדלה מידת הקפדתו הגדולה בקיום רצון ה' עד תומו, ובבריחתו הגדולה מעוון הגזל כמפני אש לוהטת. הפעם מדובר על קופסת גפרורים קטנה. היה זה כאשר תלמיד חכם מבני ברק שהגיע אל הסטייפלער לבקש ברכה, שכח את הקופסא בחדרו, ומרן זצ"ל רץ אחריו כדי לקרא לו, אבל כבר לא הצליח להשיגו, אם כי זכר את מראה פניו קופסת הגפרורים היתה מונחת בחדר במשך תקופה ארוכה מאוד,

תוך שהגאון מבקש תדיר מבני הבית שישגיחו היטב אם איש ההוא ניכנס שוב לביתו, כדי שיוכל לקיים מצוות השבת אבידה. ויהי היום, והנה הוא בפתח הבית, ומי שלא ראה את שמחתו העצומה של אותו צדיק בעת שהתרומם ממקום מושבו כדי להשיב את האבידה לבעליה, לא ראה שמחה של מצווה מימיו. גם בני הבית העידו שמזה זמן רב לא ראו את אביהם בשמחה כה גדולה. שמחה על שזכה לקיים רצונו של מקום. ועל כך אפשר להמליץ ולומר שגם הריצה אחרי המאבד היא בכלל 'מסעי בני ישראל', שכולם על פי ה'.

(טיובך יביעו)

יהלומים מגדולי ישראל

"פעם העזתי ושאלתי את זקני מניין מקורו של המנהג הזה, למולל בידיו כדור קטן משעווה בעת לימודו. להפתעתי הוא השיב לי: 'את העצה הזאת קיבלתי מה'אמרי חיים' מוויז'ניץ זצ"ל"

ומונח לגמרי בתוה"ק.

"פעם העזתי ושאלתי את זקני מאין מקורו של המנהג הזה. להפתעתי, השיב לי: 'את העצה הזאת קיבלתי מהרבי מוויז'ניץ ה'אמרי חיים' זצ"ל..."

"לאחר בירור, שמענו מהמשב"ק רמ"א מוזס הי"ו כי הדבר היה כשהרבי שהה בנתניה בשנת תשכ"ד, היה זה לאחר ה'סטרק' שעבר והרופאים יעצו לו להפעיל את ידו שנפגעה מעט בשיתוק. הרבי היה יושב כשרעפיו עמוק עמוק מי ימצאם, ובתוך כך אחז ומולל בין אצבעותיו כדור שעווה קטן שהכינו עבורו. באותה תקופה נפש במקום גם זקני, וכאשר נפגשו יחדיו יעץ הרבי לזקני את העצה הזאת כסגולה לריכוז".

(הרב יעקב היילר, 'המבשר תורני' מסות מסעי תשע"ג)

סיפר נכדו של מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל, הרה"ג ר' אריה אלישיב שליט"א: "מן המפורסמות היה ריכוזו העצום של זקני בשעה שעסק בתורה. לעיתים נראה היה כישן, אולם כאשר הבחנו שבידיו הוא עושה תנועות קלטנו שהוא פשוט שקוע בעיון עמוק. לעיתים אף היו רעשים סביבו והוא לא הבחין בהם, מרוב שצלל כל כולו בתלמודו. "זכורני שבמשך עשרות בשנים כאשר התעמק ברעיונותיו אחז בין אצבעותיו כדור קטן של שעווה. את הכדור היה עושה בעצמו מפעם לפעם משיירי נר ההבדלה, הוא היה מוציא את הפתילה מהנר שנותר, ומשיירי השעווה היה עושה כדור קטן שבו היה אוחו וממוללו בין אצבעותיו בשעת התעמקותו, כך עד שנותיו האחרונות. בני הבית היו רוחשים חשיבות ל'גולות' הללו בהן השקיע זקני את כל חושיו שעה שהיה מופשט מהעולם

חוויה רוחנית יומית מדי יום אצלך במייל

'ניוזלטר' מלא וגדוש בתוכן תורני - הלכתי, אקטואלי ומרתק.
עם סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד...
בהגשה מקצועית עם טעם של עוד... להצטרפות שלח מייל ל-

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

הנפח של ראדין תפס את הפטיש שלו והחל
לשבור ולנתץ את 'בית התרבות' בעיירה. החלו
לצעוק עליו שיפסיק, אבל הוא צעק שמי שיעז
להתקרב אליו יקבל את הפטיש בראש...

ומה קרה לבחורים מיישיבת ראדין שהעלו באש את המבנה באישון לילה?

הראשון בבריאות הגוף.
לאחר זמן שוב בנו המשכילים את 'בית התרבות', והפעם
הבחורים מיישיבתו של ה'חפץ חיים' לקחו יוזמה. הם נטלו גלון
של דלק, ובאישון לילה העלו את הבנין באש.
עוד באותו לילה הגיעו בלשי המשטרה לשייבה, ולפי ריח
הדלק שדבק בבגדי הבחורים, זיהו אותם. לאחר הם מכן הוזמנו
למשפט והוענשו בעונש כבד.
ניגשו הבחורים ל'חפץ חיים' ושאלו אותו: "במה אנו שונים
מהנפח, מדוע הוא זכה לישועות ואנו לאנחות?"
ענה להם ה'חפץ חיים': אצלו היה זה ברשות, ולכן היתה
לו סיעתא דשמיא. אבל אתם לא שאלתם, וכשלא שואלים אין
סיעתא דשמיא..."

(גיליון 'להתעדן באהבתך' פנחס תשע"ט)

אל מעונו של ה'חפץ חיים' זי"ע נכנס הנפח של העיירה כדי
לקבל ברכה לבתו שחלתה במחלה אנושה והרופאים שסובבו את
מיטתה לא בישרוהו טובות.
ה'חפץ חיים' הכיר אותו שהוא 'גברא רבא', ויש לו פטיש גדול
מהעבודה... ואמר לו כך: "כאן בראדין המשכילים פתחו 'בית
תרבות'. במקום הזה עושים את ג' העבירות החמורות ואם זה
ימשיך יצא מכאן עגל... אם תלך ותקנא קנאת ה' צבקות כפנחס
בשעתו, ותשבור להם את המבנה, הבת שלך תחיה ותהיה בריאה".
הלך הנפח עם פטישו והחל לשבור ולנתץ את המבנה. אנשים
באו והחלו לצעוק עליו שיפסיק. הוא צעק לעברם שמי שיעז
להתקרב אליו יקבל את הפטיש בראש. "החיים של הבת שלי
תלויים בזה!" אמר.
הבנין נותץ, וכמו שה'חפץ חיים' אמר, בתו שבה לאיתנה

* דף היומי בבלי

* דף היומי בהלכה

* ווארט או סיפור לפרשת השבוע

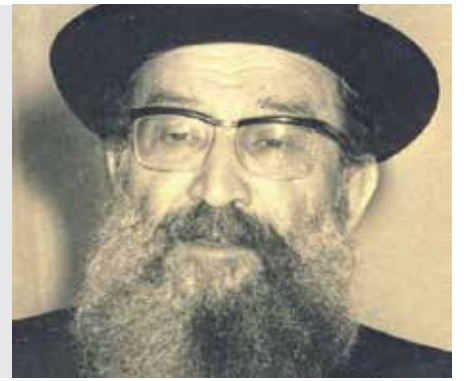
* שידורים חוזרים מאירועי 'דרשו'

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666

"אני רואה שאתה מתבייש בעבודתך... ובכן, אני רוצה להגיד לך: אני, שמואל רוזובסקי, ראש ישיבה בפוניבז' - אתה יודע בזכות מה? בזכות המלמד שלי בגרודנה!"

מעשה מואלף שסיפר הגרמ"מ שולזינגר זצ"ל - לרגל יומא דהילולא ה-40 של מרן הגר"ש רוזובסקי זצ"ל ראש ישיבת פוניבז'

לך: אני, שמואל רוזובסקי, ראש ישיבה בפוניבז' וכו' וכו' - יודע אתה בזכות מה? בזכות המלמד דרדקי שלי בגרודנה, שהיה מתגאה בעבודתו, ולכל אחד היה מספר כמה שמח הוא שהוא מלמד! והתלמידים שמעו זאת כסדר מפיו, ודבר זה הכניס בהם אהבה ותשוקה וצמאון עצומים לתורה. וזו היתה דחיפה עצומה ללמוד בשקידה ובחשק ובשקיקה. דע לך, כי עבודתך, עבודת התורה היא היותר חשובה ונכבדה לפני הקב"ה!

"ודברים מתוקים אלו הכניסו רוח חיים ושמחה בהמלמד הירושלמי הזה, ויש בכוחם לשמח גם אותנו המלמדים בעז"ה"ת"..." (ספר חשקת התורה פרק ט)

שח הגאון רבי משה מרדכי הלוי שולזינגר זצ"ל: "שמעתי סיפור נחמד מאלף מאד מת"ח יקר אחד שליט"א, שזכה להיות נאמן ביתו של רבנו הגדול האהוב הבלתי נשכח רבי שמואל רוזובסקי זצוק"ל.

"וסיפר, שיום אחד בא לרבנו שמואל תלמיד ותיק שלמד אצלו בזמנו בישיבה, ועכשיו באברכותו הוא גר בירושלים. וקיבל אותו רבנו שמואל באהבה ובחיבה עצומה כדרכו הטוב, והתעניין במצבו היום. וכששאל אותו מה עיסוקו היום, השיב בקול ענות חלושה, כמעט כמגמגם, שהיום הוא מלמד בחיידר בירושלים. "ויען רבנו שמואל ויאמר לו: 'מצלצול המילים בתשובתך הנני רואה שמתבייש אתה בעבודתך... ובכן, רוצה אני להגיד

השו"ת היומי

"מסכום של 500 שקלים ומעלה אפשר לפרוס לתשלומים" - האם מותר לי להוסיף מכיסים כמה שקלים כדי להגיע לסכום הזה?

משולחנו של הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א מורה הוראה 'נאות שמחה' - מודיעין עילית

לתשלומים - הרי זו ריבית, כיון שאתה נותן את הכסף כדי שילוו לך את סכום הקניה, ומה שאין כן במקרה הראשון שאתה מוסיף מוצר, הרי כל מה שאתה קונה בסופו של דבר זהו המקח, ומותר למוכר למכור בהקפה אף שעל ידי זה קונים ממנו יותר.

וכן ראיתי להגר"מ שטרנבוך שליט"א בספרו החדש 'תשובות והנהגות' (ח"ז סי' קי"ב), וסיים ע"ז שלכן ראוי לחנויות כאלו לעשות היתר עיסקא כדי שלא יכשלו באופן של תוספת תשלום עבור פריסה, ויניחו את שטר ההיתר עיסקא במקום בולט, ומקדשים שם שמים.

ומכאן תצא הקריאה לכל בעלי העסקים להצטרף למאות חנויות ועסקים שכבר עשו היתר עיסקא. ניתן לקבל מדריך עסקים וחוברות בהת"ע ע"י בית ההוראה לענייני ריבית בטלפון 025015920 שלוחה 7.

שאלה: ישנן חנויות שנותנות פריסת תשלומים רק בקנייה מעל סכום מסויים. למשל, חמש מאות ש"ח. וכשאני מגיע לקופה והקניה יצאה בכמה שקלים פחות, אומר הקופאי: אי אפשר לחלק לתשלומים, רק אם תקנה ב-500 ש"ח. אז כדי להשלים לסכום הזה, אני קונה עוד מוצר קטן, כמו גרביים אם זה בחנות ביגוד, או קופסת שימורים אם זה בחנות מזון, כדי שיחלקו לי - ובעצם ילוו לי - את הסכום לשלשה תשלומים. האם זו ריבית, מה שאני קונה אצלם מוצר נוסף כדי שילוו לי?

ומה הדין כאשר החשבון הגיע ל-497 ש"ח, ובמקום לקנות עוד מוצר אני מוסיף עוד שלושה שקלים על חשבוני כדי שיתאפשר לפרוס את הסכום לתשלומים - האם זה מותר? והאם יש הבדל בין המקרים?

תשובה: המקרה הראשון, שאתה מוסיף מוצר לקניה - מותר, אך במקרה השני שאתה מוסיף כסף כדי לפרוס

מדוע אין איסור 'תחומין' מדאורייתא בימים ובנהרות?

כדעת הירושלמי, או שאיסור תחומין בכל מרחק שהוא הוא מדרבנן.

וכתבו הפוסקים, שהואיל ואיסור תחום שנים עשר מיל נלמד ממחנה ישראל שבמדבר, אין האיסור אלא ביבשה, שבה היה מחנה ישראל; אבל בימים ובנהרות - גם לדעת הירושלמי אין איסור תחומין מדאורייתא כלל. וכן נפסק בשולחן ערוך.

[שו"ע תד, א, ומשנ"ב ז-ח]

כפי שלמדנו, חכמינו ז"ל אסרו על האדם להתרחק בשבת יותר מאלפים אמה (912-1,152 מטר, לשיטות השונות) מהמקום בו שהה ב'בין השמשות' שבכניסת השבת, ואיסור זה נקרא 'תחומין'. ובתלמוד ירושלמי נאמר, שהתרחקות של שנים עשר 'מיל' (10.94-13.82 ק"מ), אסורה מדאורייתא, ודורשים זאת מהנאמר על מחנה ישראל, שאורכו היה שנים עשר מיל: "שָׁבוּ אִישׁ תְּחִתּוֹ אֶל יַצַּא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי". ונחלקו הפוסקים אם הלכה

האם יש הבדל בין רשות הרבים ל'כרמלית' בנוגע לאיסור 'תחומין'?

רבי עקיבא, אף איסור תחומין של אלפיים אמה הוא מדאורייתא, והוא לומד מידה זו ממגרשיהן של ערי הלויים, שמידתם אלפיים אמה לכל צד של העיר, וחציים של מגרשים אלו היה כרמלית; ואם כי אין הלכה כדברי רבי עקיבא, יש להקיש מדבריו לדברי הירושלמי בנוגע לאיסור תחום שנים עשר מיל מדאורייתא, שהוא אמור גם בכרמלית.

[ביה"ל תד, א, ד"ה והואיל]

בהמשך לאמור: יש אומרים שהואיל ואיסור 'תחום' שנים עשר מיל הוא מדאורייתא נלמד ממחנה ישראל שבמדבר, אין האיסור אלא ברשות הרבים, ולא ב'כרמלית', כיון שבמחנה ישראל לא היתה כרמלית. אולם, מדברי השולחן ערוך והרמ"א נראה שאיסור זה אמור אף בכרמלית, ועל כן אין להקל בדבר; ובמקרה של ספק תחומין של שנים עשר מיל בכרמלית, יש להחמיר כדין ספק דאורייתא. ויש שהביא סמך לכך שהאיסור אמור גם בכרמלית - שלדעת

האם יש איסור 'תחומין' בהפלגה בספינה בשבת?

שהספינה עוצרת, ולא כשהיא ממשיכה כל העת בהפלגתה. ומשמעות מקום שבתה זה היא, שאם המשיך בהפלגתו (מעל לעשרה טפחים) למרחק של יותר מאלפיים אמה ממקום זה, והגיע למים רדודים שבהם הספינה יורדת אל מתחת לעשרה טפחים, אסור לו להמשיך בהפלגתו כלל; וכן אם המשיך בהפלגתו כנ"ל ורצונו לעגון בנמל כלשהו, אסור לו לרדת אל החוף.

[שו"ע תד, א, משנ"ב י ריב, ושעה"צ ד; וראה ביאורים ומוספים דרשו, 12]

כפי שלמדנו אתמול, ספק בידינו אם יש איסור 'תחומין' מעל לגובה עשרה טפחים מהקרקע; והואיל ובין איסור תחומין מדאורייתא, כנ"ל - מותר לאדם להפליג בספינה בשבת לכל מרחק שהוא, כאשר היא נמצאת מעל לגובה עשרה טפחים מקרקעית הים.

ואם מ'בין השמשות' ואילך ירדה הספינה, ולו לרגע אחד, אל מתחת לעשרה טפחים, ואף שלא מדעתו - נקבע מקום שבתו במקום זה. ויתכן שאין מקום שבתו נקבע אלא במקרה

* איסור היציאה אל מחוץ ל'תחום' בשבת וביום טוב, ספק בידינו אם הוא דווקא למטה מעשרה טפחים, או אף למעלה מעשרה טפחים. ובתחום של אלפיים אמה, ניתן להקל, אך בתחום של שנים עשר מיל - לדעה שאיסורו מדאורייתא, יש להחמיר, וכן מצדד השולחן ערוך להלכה; וכתבו הפוסקים, שזהו הטעם שאליהו הנביא לא יבוא בשבת לבשר על הגאולה.
* יש מהראשונים שכתבו שאין לברך ברכת הלבנה בלילות שבת ויום טוב, מכיון שהמקדש את הלבנה נחשב כמקבל את פני השכינה, הרי זה כאילו הוא עולה למעלה, למקום שהוא מחוץ לתחומו, כדי לקבל פני השכינה. וכן פסק הרמ"א. ועל פי הקבלה יש טעמים רבים לדבר.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

האם תוקפו של 'עירוב חצרות' נמשך גם לאחר שהפת נאכלה?

פת העירוב, ולא נותר ממנה מאומה - אין העירוב חל אלא למשך שבת זו, ואילו עבור השבתות הבאות צריך לערב מחדש.

ואם נאכל, או התקלקל, אפילו חלק מפת העירוב לפני כניסת השבת, ולא נותר בה כשיעור הנדרש לעירוב חצרות - העירוב אינו חל.

[שו"ע ססח, א, ומשנ"ב א; ביאורים ומוספים דרשו, 2, וראה עוד שם]

חצר שעשו בה 'עירוב חצרות', ולאחר כניסת השבת נאכל, או התקלקל, חלק מפת העירוב - תוקף העירוב נמשך הן בשבת זו, והן בשבתות הבאות.

ויש שנראה מדבריהם, שאם לא נותר בפת כשיעור הנדרש לעירוב חצרות (ראה שו"ע להלן, ג), מצוה מן המובחר להשלים את כמות העירוב עבור השבתות הבאות.

ואם לאחר כניסת השבת נאכלה, או התקלקלה, כל

חוויה רוחנית יומית מדי יום אצלך במייל

'ניוזלטר' מלא וגדוש בתוכן תורני - הלכתי, אקטואלי ומרתק.
עם סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד...
בהגשה מקצועית עם טעם של עוד... להצטרפות שלח מייל ל-

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

כ"ז בתמוז | רבי שמואל ב"ר מיכל דוד רוזובסקי זצ"ל, ר"י פוניבז', בעל שיעורי וחידושי רבי שמואל, וזכרון שמואל

יארצייט:

- תקצ"ז: רבי יצחק ב"ר משה אייכנשטיין זצ"ל, מסאמבור, בעל זרע יצחק.
 תש"ג: רבי אלעזר ב"ר יהושע רוזנפלד זצ"ל, מאושפיצין.
 תש"ד: רבי אברהם ב"ר יצחק גרודז'ינסקי זצ"ל הי"ד, משגיח ור"י כנסת הגדולה-סלבודקא ובעל תורת אברהם ועוד.
 תשט"ז: רבי משה אבירמאט זצ"ל, מרבני תארודאנת-מרוקו.
 תשל"ט: רבי שמואל ב"ר מיכל דוד רוזובסקי זצ"ל, ר"י פוניבז', בעל שיעורי וחידושי רבי שמואל, וזכרון שמואל.
 תשס"ז: רבי יוסף נתן ב"ר נתנאל ליברמן זצ"ל, ר"י חיי עולם-לונדון.
 תשס"ז: רבי מרדכי ב"ר יצחק טברסקי זצ"ל, מסקווירא-פלטבוש.
 תשע"א: רבי אלעזר ב"ר מאיר אבוחצירא זצ"ל.
 תשע"ז: רבי שלמה ב"ר מרדכי גולדמן זצ"ל, מזוועהיל-צאנז.

* דף היומי בבלי

* דף היומי בהלכה

* ווארט או סיפור לפרשת השבוע

* שידורים חוזרים מאירועי 'דרשו'

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

להתקשר לתורה

מסביב לשעון

24 שעות ביממה

מאת הרבנים הגאונים שליט"א

הרב **מאיר שפרוך** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית
שלוחה 2/2

הרב **אליהו אורנשטיין** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית
שלוחה 2/1

חדש
הרב **אפרים סגל** שליט"א
הדף היומי בבלי • אידיש
שלוחה 2/3

הרב **אריה זילברשטיין** שליט"א
הדף היומי בהלכה • עברית
שלוחה 1

הרב **יוסף ברגר** שליט"א
ווארט עם סיפור בראי הפרשה
שלוחה 7

הרב **מרדכי שלמה פריינד** שליט"א
הדף היומי בהלכה • אידיש
שלוחה 1/3/1

הרב **אברהם פוקס** שליט"א
הפנתח בכל יום - המייל היומי של דרשו
שלוחה 3

הר" **שלום יכנס ואברהם פוקס** שליט"א
לקראת שבת מלכתא
סיפורים ופנינים מפרשת השבוע
שלוחה 7

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

חייגו: *4992 או 077-2222-666

האם מותר לספר לשון הרע על ילד קטן?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי ב'חפץ חיים'

לעשות, עליהם אין איסור לשון הרע על קטן, אם לא יגיע לו נזק מהם. מאידך יש שכתב (שו"ת לחפץ בחיים ח"א סי' כט), שגם לספר על קטן שמידותיו מושחתות, אין זה גנאי בעצם, כיון שאין ראייה מזה שגם כשיהיה גדול יתנהג כך. אמנם אם על ידי סיפור לשון הרע על קטן, מתגנים בכך הוריו, שיחשבו השומעים שהם אשמים בכך שאינם מחנכים אותו כראוי, כגון שאומר על הקטן שהוא 'פרא אדם ואינו מחונך' - דעת הגר"נ קרליץ (חוט שני הל' שמירת הלשון עמ' שנו, וכ"כ הגר"ש הומינר זה השלחן שם) שעובר בזה על איסור לשון הרע.

בביאורים ומוספים מעירים (בשם הגר"ש הומינר הובא בספר זה השלחן ח"א עמ' סג, וכן בעלי באר), כי למרות שלעיל כתב הח"ח שאסור לספר בגנות אדם גם אם לא יגיע לו מכך כל נזק, ומטעם שהתורה אסרה את עצם דיבור הגנות על הזולת - מכל מקום האיסור הוא בכך שהאדם מתגנה בעיני השומעים, וממילא בקטן שאינו בן דעת, הרי אינו מתגנה על ידי מה שמספר עליו, שכיון שהקטן פטור מכל המצוות ורק אביו מחויב לחנכו. אכן, לספר על קטן שיש לו מידות מושחתות, יש שכתב (נתיבות חיים שבילי חיים אות ד) שאסור, כיון שעל דברים כאלו מתגנה אף הקטן בעיני השומעים. ורק מעשים שילדים רגילים

מרון הגרי"ז מבריסק אמר: יתכן מצב של רוב זכויות בעולם, ואומרים למשיח "תלך ותגאל את ישראל", ואדם אחד יעבור על איסור דרבנן ויכריע בחזרה את הכף ויעצרו את המשיח בדרך. והוסיף, אדם צריך להעריך כל פעולה שעושה ולגשת למעשיו יותר ברצינות.

(רבי ועלוול דער איידלמאן עמ' 109)

נשתדל לזכור שכל מעשה שלנו יכול להכריע את הכף ולהביא את המשיח או ח"ו לעכבו מלהגיע.